

(A)ЛУДИРАЊА

Милијана Балетић

понедељак, 17. јун 2019.

СПЦ И СРБИ У МИЛОВОЈ ЦРНОЈ – ОФАНЗИВА БОЛЕСНОГ ФАНАТИЗМА

Некада су сви Црногорци себе звали Србима и поносно исписивали славну историју Црне Горе! Данас су они, заједно са онима који су још увијек остали Срби у Црној – за Мила и његове „војнике“ – „говедо која треба стрпати у храмове СПЦ и све заједно са њима запалит“ – има ли ишта да је ико, у новије доба, од овога страшније чуо!!!

Боже драги, шта се од Црне Горе под Милом чини?! Нема ни једнога темеља који су у њој – градећи је – наши преци поставили и чували више од хиљаду година, а на који Мило ударио није?! Ево сад је скинуо маску и директно јурнуо и на – Српску православну цркву (СПЦ) – ону најјачу вертикалу која је Црну Гору стварала, уобличила и штитила од свих досадашњих окупатора и рушитеља, који су на њу споља јуришали кроз вјекове! Е, сад је Мило ударио – изнутра?!

На Конгресу партије му (ДПС) у Никшићу, 8. јуна, из Мила је загрмио Броз, ударио на Српску православну цркву и поручио да је дошло вријеме да се у Црној Гори исправи некаква историјска „неправда“, те како ће се он лично ангажовати на њеном исправљању и радити на „стварању црногорске аутокефалне цркве, допадало се то некоме или не“?! На челу те Милове цркве биће „патријарх“ Мираш Дедејић, који је у СПЦ рашчињен и анатемисан! А што му се супруге Розане тиче, њој најбоље да удијелите чин патријархице! Јес да тако нешто до сада у 2.000-годишњем хришћанству – да се владике и патријарси жене – бивало није, али није ни такве цркве, па је ево?!

Пошто се ово СПЦ „није допало“, 15. јуна је одржала Тројичиндански сабор испред храма Христовог васкрсења у Подгорици и – кренула у самоодбрану! Пред десетинама хиљада окупљених вјерника, владика будимљанско-никшићки Јоаникије прочитао је проглас, у којем је изнијет став о Предлогу Миловог закона, који је његова Влада донијела 16. маја ове године о слободи вјероисповијести и правном положају и имовини вјерских заједница у Црној. По томе Миловоме закону, сва црквена имовина изграђена до 1918. за коју не постоји доказ о власништву (чу, не постоји доказ?!) – власништво је Милове „приватне“ државе?!

Владика Јоаникије помирљиво је дао још једну шансу Милу и позвао га да предложени закон повуче и предложи други, који ће бити у складу са међународним стандардима о слободи вјероисповијести, јер овај већ усвојени предлог „није ништа друго до акт који је првенствено уперен против Митрополије црногорско-приморске и епархија будимљанско-никшићке, захумско-херцеговачке и милешевске, које имају своју осмовјековну канонску јурисдикцију на простору на ком се данас налази Црна Гора“!

Е, неће да може, Владико! Мило вам је дао своју „часну“ ријеч! И није вам он наиван ка' што су били сви окупатори Црне Горе – од османлија па ћерај све до њега! Тада

сте ви имали само спољног непријатеља! Е – ово данас је – изнутра! Није он тек тако кренуо у „битку“ неприпремљен! Прво је пао план, па разрада тактике, распоређивање вјерних „војника“, а онда отварање фронта и – удри!

На сабор, са великом муком, прескачући препреке напрасног Миловог асфалтирања тога јутра свих путева који кроз Црну воде ка Подгорици – скупио се огроман број Срба! Они Срби који су из Црне Горе, али тренутно у њој не живе – а шћели су на сабор – сви су пред границом Милове приватне државе – заустављени?! Нема више да Срби иду кад ко хоће и како им се хоће по Миловоме забрану?!

Уосталом – свуђ је тако! Ко још у приватни посјед може да бане из чиста мира, без питања и дозволе, а да га полиција не савата?! Нико и није! Е, ни у Миловој Црној више не може да се улази и излази без његовога одобрења и по његовијем законима?! Ајде, части ти, но што – још да му Срби тамо с три прста деснице састављеним у Светом тројству по себи замахују, крсте се и праве „промају“ кроз његов посјед – нема више да може!

Сви ми живи, који смо, трбухом за крухом, отуд давно једном изашли, сад кад помолимо главу пред граничном капијом Милове Црне, прво нам скенирају крвна зрнца! Ако његови, под униформом и оружјем, нађу иједно које у нама тече, а које носимо и преносимо хиљаду година од предака нам – нема нам уласка у Милову државу?! Можемо, додуше, и да имамо – не једно, но и свако, али под условом да се свих – до једнога јединога – одрекнемо – е, онда тек границу прекорачит можемо?! Све оно што је наше у Црној Гори – сад је Милово?! Ми који смо потомци чукун-чукун-прађедова и очева отуд – цаба нам је! У Црну га можемо једино – ако смо Милови?!

За нас су правила оваква, а за оне Србе који су и дан-данас тамо, који није мрдали нијесу него стоје на врх вршка непрекинуте миленијумске вертикале и прађедовске земље, Мило је закључао државне му капије и – дан-ноћ се ш њима ћера!

Ово је прича о живим Србима под Милом, али и мртве – и то све у хиљадугодишњој вертикали, па до ових скоријих Балшића, Црнојевића, Петровића – стигли су Милови параграфи! Нека што их ми после Милогога „рукописа“ више познат не можемо – но ни они, сад да устану и прелистају тефтере у које их је Мило препрао и убачио – знали не би ко су?! Више нико, ни Свети Петар Цетињски, ни Његош, ни краљ Никола, ни... – под Милом на себе не личи?! То што нама живима суди и крвна зрнца преправља и пребројава – ништа је при ретроактивној моћи Миловијех закона којима нам је на коријен и претке ударио! То је ваљда једино законодавно „чинодејствовање“ на планети које посједује ретроактивне моћи!

А што се Светог Василија Острошког – слава му и милост – тиче, Он, пошто је под Острог прије скоро 400 година, из данашње Херцеговине, доша' – Мило 'оће (али све легално, ништа мимо закона) да га убачи у имовину своје приватне државе – да му Светац паре доноси и капитал увећава! Нема Ти друге – Свече – у Миловој држави – ако 'оћеш да останеш тамо! Или да Те чупамо из ропства и кући врћемо у данашњу Републику Српску и манастир Тврдош, па на миру – међу своје Србе – да опет почиваш!

Ух – тешко ли га нама! Ово наше ропство и прогон под Милом, ништа је при ропству предака који почивају у земљи чији је он данас неприкосновени власник?! Ај' ти сад, мајчин сине, остави Светог Василија Острошког, Светог Петра Цетињског, Његоша, Краља Николу... Миловијем законима – па онда стани чиста образа сам пред собом и својим потомством?! Ово наше трзање и муке под његовим ланцима, ништа је – при Њима, које је ставио на списак „своје имовине“?! Фризира их, препакива, укључио им

трансфузију, мијења крв, пребројава им свако српско крвно зрнце и редом свако на стријељање изводи! А кад у њима све српско убије – онда 'оће да на мјестима – које су њихови земни остаци учинили светим – постави Мираша Дедејића, да им кандилом над главом маше?!

Како да ходамо под капом небеском мирне савјести док су нам Они – који су од нас учинили слободне и због њих поносне људе – у Миловоме ропству?! Да ударимо на „војнике“ и стражу Милове атеистичке „цркве“ (ма шта то значило) која их држи на нишан и мртве лоботомеше – или да их упртимо и бјежимо ш Њима на слободу?! Не би нам било први пут! И под Турцима смо!

Е, ту смо ће смо! Мораћемо и ми, као наши преци својим потомцима – бити достојни потомци својих предака! Или то, или – ако можемо преживјет кад станемо пред огледалом и пред самима собом – онда можемо и сви ка' Мило!!!

Јес да је „јунак“ Мило престахан... Како он нама само врти прстом испред носа, подиже, жежи и вијуга обрвама, грми у микрофоне и ућерује страх?! Како се он само уживио у своју снагу и улогу газде и власника наших живота – наше прошлости и будућности?! Како је он ријешио да нас све наћера да узмемо алат у руке и зађемо по гробљима, маузолејима и храмовима по Црној Гори и – ће год стоји уклесано „Србин“ – да се ишчекића и затре за сва времена! То је лично урадио и Милов новоустоличени ректор подгоричког универзитета Данило Николић! Овај пречасни ректор узео је лијепо чекић у руке и лично своме ћеду, на надгробној плочи на којој је, између осталог, писало и да је српски јунак – оно „српски“ – у пармпарчад ишчекићао и свога ћеда „ослободио“ српства?!

Ма, ни Турци, ни усташе – на наше поријекло, коријен, име и идентитет – тако жестоко и срамно – јуришали нијесу?! А ми, по навици, из сна смо се тек сад тргнули, кад је већ одавно офанзива Милова и његовијех „војника“ – ушла у епидемију болесног фанатизма! Прва савјетница Миловог амбасадора Бранка Милића у Турској – Мирна Никчевић (ово име историја мора да запамти) – преко друштвене мреже Фејсбук, у преписци са пријатељицом открила је своју „малу“ тајну, зашто је некад са њом ишла у манастир Дајбабе: „Што се тиче Дајбаба, ишла сам тамо да се за*ебавам са поповима мрзним...“?! А поводом Тројичинданског сабора у Подгорици испред Храма – који је назвала Срам – пише да би: „Запалила Срам и сва говеда тамо“!? Има ли ишта да је ико, у новије доба, од овога страшније изрекао!!! Ма свака ти част – госпођо?! Што се мене тиче – нека ти је Бог на помоћи!!! Али ми нешто нијеси, баш, оригинална?! И усташе су – за вријеме Другог свјетског рата цркву СПЦ у Глини – дупке напунили Србима, закапијали врата и – заједно запалили – и „срам“ – и „говеда“?!

Е – то је та „војска“ којом Мило командује и држи у ропству Црну Гору и Црногорце, и у држави и ван ње – све до шефа „дипломатије“ Срђана Дармановића и „савјетнице“ Никчевићке! Такве бира?! Према свецу и тропар?! А Срби – конститутивни народ који је створио Црну Гору – под Милом су данас – „говеда“ за ломачу, а СПЦ и њени храмови – на чијем трону су били, и Свети Петар Цетињски и Његош – „срам“ који у огњу треба да нестану – заједно са српским народом?! Господе драги, помози...!!!